

{ O LJUBAVI, DA GODINA POČNE KAKO DOLIKUJE }

Ne bih rekla da je ljubav spoj dve polovine u celo. Više je to prilika da dva cela postanu savršeni sklad koji je svakom pojedinačno potreban za dalji rast i napredak

**Za KARAKTER piše MILICA
STOJILJKOVIĆ, autor
Programa ličnog razvoja
„Lepo mi je“**

» Ona je niska, noge joj se krive u kolenima. Ima mnogo kilograma. Teško hoda. I on ide sporo, ali strpljivo prati onemocalost svojih dugih tankih nogu. Zajedno imaju oko 150 godina. Šetaju pored reke i drže se za ruke. Razgovaraju tihom i smeškaju se, dok se spuštaju na zidić do same vode. Da sednu, odmore i gledaju zalazak sunca, zajedno. Ona je visoka, dugonoga lepotica. Prelepa. On je šarmantan, moderan, obučen po poslednjoj modi. Ne moraju da znaju da broje do 35, da bi izbrojali svoje godine. Sede pored reke. U kafiću. Čute. Okupirani gledanjem u male skupe ekrančice ispred sebe. Ne vide jedno drugo, ni zalazak sunca. Mada...slika njih dvoje se preslikava, poput odsjaja i na druge, susedne stolove. I jedni i drugi su sa iste strane reke. Istog dana, u istom trenutku, negde u Beogradu...«

Ove slike su mi se, prošlog leta, bezobrazno urezale u pamćenje. Toliko su stvarne da mi ne izlaze iz stvarnosti. I bez ideje da naglašavam romantiku ili, još gore, patetiku, uvek me vraćaju na temu ljubavi. I sve njene nijanse. I stari i mladi akteri pomenutog letnjeg dana, definitivno, hoće ljubav. Sami je oblikuju različitim bojama. Rekla bih, prvi neizbrisivim, a drugi, lako zamenjivim. I kad smo kod boja i nijansi, taman su

me podsetili da pričamo o ljubavi, koja nas oblikuje, hteli ili ne hteli to da joj priznamo.

Ljubav prema partneru

Ne bih rekla da je to spoj dve polovine u celo. Više je to prilika da dva cela postanu savršeni sklad koji je svakom pojedinačno potreban za dalji rast i napredak. Takva međusobna bliskost podržava i pojedinačno i zajedničko zadovoljstvo.

Ljubav prema detetu

Prilika da saznamo šta je to bezuslovna ljubav, kako je možemo spontano pružiti drugom biću i kroz to razumeti da možemo voleti i sebe i da takva ljubav nije sebična, već neophodna da bismo

uopšte mogli biti tu i za svoje dete i za sive druge.

Ljubav prema roditeljima

Neophodna, da bismo prihvatali sebe kao celinu. Mi nismo svoji roditeljima, ali delići njih žive u nama i svidelo nam se to ili ne, moramo ih zavoleti u sebi, da bismo dopustili sebi da budemo ne samo delić, nego čitavo biće koje se raduje životu, zahvalno roditeljima što su mu ga dali.

Ljubav prema prijatelju

Ima elemente i ljubavi prema partneru i prema detetu. Zato što je to ona ljubav koja podrazumeva stalnu razmenu, često ume biti bezuslovna, posebno u onim momentima kada osećamo prirodnim da smo tu kad zatreba i da je neko tu za nas, kad je neophodno. To je ona ljubav koja trpi dugočasovna ispijanja kafe, šetrnje, intimne razgovore, u koje ne zaviruju ni partner, ni deca.

Ljubav prema prirodi

Razumevanje da smo njen deo i da svi zakoni koji u njoj vladaju, vladaju i u nama samima i da sva čuda koja stvara, moguća su čuda koja i sami možemo stvoriti.

Ljubav prema sebi

Neophodnost za srećan i miran život. To je prihvatanje da smo to što jesmo i baš takvi dovoljni za sve što poželimo. Nismo ni bolji ni lošiji od drugih. Ne zavisimo od toga šta smo postali ili koje titule nosimo ili ne nosimo. Jednostavno, dovoljni smo da živimo život kakav želimo. A to ćemo jedino uspeti ako svakodnevno negujemo ljubav prema sebi, malim radostima, i tišinu u sebi, u sred buke koja spolja dolazi.

